

ger til enkelte Bestemmelser i den bestaaende Lov, og det skulde ikke have Karakter af at være en stor og omfattende Lovrevision, der nødvendiggorde et helt nyt Lovforslag. I hvert Fald er der en 3—4. Paragraffer, som det er vanskeligt at tyde, saa er det alligevel forholdsvis let at sætte sig ind i, hvad Meningen er. Et Optryk af Lovforslaget vil jo kunne finde Sted under Udvalgsbehandlingen — det vil ikke være uoverkommeligt —, saa vil formentlig Vanskelighederne være borte for Udvalgets Vedkommende.

Dette Lovforslag er affattet i den Form, der i talrige Tilfælde anvendes baade af Indenrigsministeriet og af andre Ministerier; men naturligvis, naar man føler Trang til Elskværdigheder, finder man saa een og saa en anden Formalitet, og det er der formentlig ikke noget at sige til. (*Harboe*: Støttet af den radikale Ordfører!). Jeg har intet som helst imod, at den radikale Ordfører (Ivar Berendsen) ogsaa er elskværdig, det kan jo hænde. Jeg har i al Almindelighed ingen Grund til at beklage mig over Mangel paa Elskværdighed fra den Side.

Jeg skal saa gaa over til de Realiteter, som er kommet frem under denne Behandling, og jeg maa maaske først sige, at det ærede 8de Medlem for Hovedstaden (Ivar Berendsen) nogle Gange om den midlertidige Lov gjorde nogle Bemærkninger, som synes at staa i nogen Modsætning til hinanden, hvis jeg opfattede det ærede Medlem rigtigt, eller han fik sig udtrykt rigtigt. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, begyndte han med at sige, at tre Partier synes at være enige om, at man vil søge til Nytaar at komme over til endeligt ordnede Tilstande med Hensyn til Arbejdsløshedsforsikringen. Jeg blev noget forhavset over, at det ærede Medlem kunde sige dette, idet jeg ikke har forelagt dette Lovforslag paa egne Vegne alene, men paa Regeringens Vegne; men senere forstod jeg af det ærede Medlems Tale, at det enten maatte bero paa en forkert Opfattelse fra min Side eller paa en forkert Udtryksmaade fra hans Side, idet han da gjorde opmærksom paa, at han vilde være med til en Ordning for kort Tid, f. Eks. for en Maaned ad Gangen, men dog maaske for samme Tidsrum, som Lovforslaget tilsigter. Jeg antager, dette sidste er det, det ærede Medlem vil, og at det ærede Medlems første Udtalelse ikke er blevet rigtigt opfattet fra min Side.

Det ærede Medlem gjorde endvidere

en Bemærkning om, at han kunde ønske en Forskel i Understøttelsen for Forsørgere og Ikke-Forsørgere, og at han kunde ønske fortsat Tilskud til Kasser, der opsamler Reservefond. Jeg indrømmer, at dette er Spørgsmaal af praktisk Art, som vi meget vel kan forhandle om, og som jeg meget vel forstaar opstaar. Naar Tilskud til Opsamling af Reservefond er bortfaldet, skyldes det ganske rigtigt de Omstændigheder, det ærede Medlem selv kom ind paa, at den midlertidige Bestemmelse i Virkeligheden udelukker, at der kan gives noget Statstilskud til disse Fonds, og der, da dette er Tilfældet, ikke var nogen Grund til at have det Bluff, som det i Virkeligheden er i den gamle Form, staaende i Loven, medens jeg paa den anden Side ikke har været sikker paa, om der vilde være Stemning for Genoptagelse af denne Tilskudsydelse under bedre Former. Men forsaavidt der maatte være Enighed herom, finder vi os nok til Rette om Formen.

Ogsaa Spørgsmaalet om Forsørgere og Ikke-Forsørgere kan der være Grund til at overveje. Overvejelser af den Art har fundet Sted i Forbindelse baade med denne Sag og andre, men jeg kan selvfølgelig ikke nægte, at Spørgsmaalet frembyder Vanskeligheder, da de, der ikke er Forsørgere, paa sin Vis jo maa siges at være lige saa berettigede til en Understøttelse. Navnlig hvis man tænker sig at vende tilbage til Forsikringsformen, ser jeg ikke ret vel, at det i hvert Fald let lader sig gøre at skelne mellem Forsørgere og Ikke-Forsørgere. Saa længe det drejer sig om Understøttelse, har vi denne Sondring i den nugældende midlertidige Lov, idet vi til Familier med Børn gennem Hjælpekasserne yder ekstraordinært Tilskud ud over den Dagpenge, som almindelig gives; men saa snart vi gaar over til Forsikringsystemet, gælder det paa dette Omraade som paa andre, at det særdeles vanskeligt lader sig praktisere at gøre Forskel. Det er det samme Forhold, vi kender fra Sygekasserne og Ulykkesforsikringen, at der er Tilfælde, hvor der vel er Grund til at yde Forsørgere mere, men hvor vi paa Grund af Forsikringsystemet er afskaarne derfra, medmindre man ved Siden af Forsikringen er i Stand til at yde nogen særlig Art af Forsorg for Forsørgere. Jeg tror imidlertid ikke, dette ret vel lader sig forene med Forsikringsystemet.

Saa vel det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds som det ærede